

RECENSIES

INTERVENTION

FRASCATI PRODUCTIES / NAOMI VELISSARIOU

TONEEL

- 5 juni 2015 - Theater Frascati, Amsterdam

De identiteit van de Randstad-hipster

Door Elisabeth Oosterling gezien 5 juni 2015

Ravi en Luna gooien het hoofd in de nek en lachen. Hard en kort lachen ze, om dan weer onverstoorbaar verder te keuvelen. Over een feestje, over Ravi's salsa-les en vooral over henzelf, over hun zelfbeeld of imago. Over identiteit, of eigenlijk: hoe hun identiteit overkomt op anderen. Hoe je jezelf presenteert als er iemand in de buurt is. Of zelfs als er niemand is, maar er toch altijd 'een derde oog' lijkt mee te kijken.

Luna omschrijft dat ze graag (en veel) huilt, ook als ze alleen is, maar dan drapeert ze zichzelf altijd wel in een positie die er lekker filmisch uitziet; mocht er tóch iemand binnenkomen.

Hoewel Luna (Naomi Velissariou) vaak in tranen uitbarst, heeft vooral Ravi (Bram Suijker) het zwaar te verduren in *Intervention*, Velissariou's nieuwe voorstelling bij Frascati Producties. Hij krijgt die *intervention*, een therapeutische sessie waarin Luna hem wil dwingen zijn leven om te gooien. Ze vindt dat Ravi zijn vroegere 'ik' verloochent, dat hij niet gelukkig is. Wat is er nog over van de jongen die zij uit de collegebanken kent? Wat moet hij als administratief medewerker bij jeugdtheatergezelschap De Vreemde Vogel? Waar is zijn betrokkenheid? Zijn passie?!

Intervention blijkt een absurde spelshow waarbij Ravi zichzelf eerst – tamelijk onhandig – voorstelt aan het publiek en dan een reeks opdrachten uitvoert (iets met roze tape, een slagroomtaart, een sleutel die maar op één deurtje past). Allemaal om hem tot het inzicht te brengen dat er echt iets moet veranderen.

Ravi duikt er vol overgave in, maar komt uiteindelijk toch in opstand tegen zoveel inmenging in zijn leven. De mens, oreert hij uiteindelijk, moet altijd maar weerbarstig zijn, flexibel en betrokken. Alle tegenstrijdige verwachtingen moeten verpakt in dat ene lichaam, in die ene persoonlijkheid. In zijn betoog knoopt hij de holle frasen uit eerder scènes aan elkaar. Suijker doet dat mooi, met een goede balans tussen belerend vingertje en een luchtige spreekstijl die ook indruk maakt. Opeens is Ravi 'uit zijn schulp', gepassioneerd – heeft hij alles waarvan Luna hem eerder betichtte er gebrek aan te hebben.

Heel actueel is het geworstel met identiteit, de vermoeiende 'wie ben ik'-cadans waardoor twintigers en dertigers *en masse* bij psychologen of coaches belanden. Maar over wie gaat deze voorstelling eigenlijk? Het is een wel heel specifieke identiteit die Velissariou ten tonele brengt: die van de hoogopgeleide Randstad-hipster, die iets cultureels heeft gestudeerd en nooit te beroerd is om navelstaarderig over het eigen 'ik' te filosoferen. Eigenlijk de groep die ook al op Twitter verworden is tot volksmond. Het is niet erg om een pamflet over dat segment te maken, maar het maakt Ravi's afsluitende betoog over 'de mens' wat grotesk. Door haar kleine doelgroep is *Intervention* erg particulier, een beperkt onderzoek naar identiteit.

- See more at: <http://www.theaterkrant.nl/recensie/intervention/#sthash.7UcKZ4Mn.dpuf>